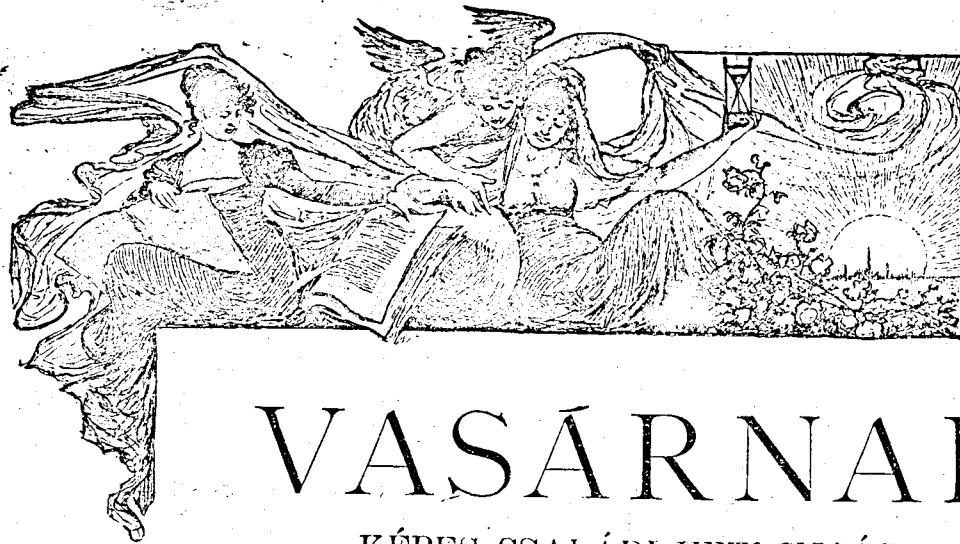

Vasárnap

SZERKESZTŐSÉG

hová

a lapba szánt kéziratok
küldendőik

Székelyudvarhely,
cv. ref. papi lakás.

Előfizetési pénzek,
reklamációk

Becsek Dániel Fia
könyvnyomdájába inté-
zendők: Sz.-udvarhely,
Árpád-utca 401.

VASÁRNAP 570

KÉPES CSALÁDI HETI UJSÁG.

<p>FŐSZERKESZTŐ: NAGY KÁROLY, ref. theol. tanár.</p> <p>FELELŐS SZERKESZTŐ: VAJDA FERENCZ, székelyudvarhelyi ref. pap.</p>	<p>KIADJA:</p> <p>Az Erdélyi Ref. Egyházkerület »Egyházi Értekezlete«</p>	<p>Megjelenik:</p> <p>minden vasárnap egy iven.</p> <p>ELŐFIZETÉSI ÁR:</p> <p>Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor. Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.</p>
--	---	---

Lapunk olvasóihoz, pártolóihoz.

Lapunk a »Vasárnap« életében a most kezdődő 1903. év komolyabb érforduló. A változás azonban — olvasóink legyenek megnyugodva — inkább csak külső. Sem az iránya, sem a tartalma nem változik. *Komoly keresztyén vallásos családi ujság lesz ezután is*, mint eddig. Ép úgy fogja szolgálni azokat a nemes czélokat, magas érdekeket, melyeknek megindítója és támogatója az erdélyi ev. ref. egyházkerületi Egyházi-Értekezlet maga elébe tűzött, mint tette eddig. Sőt biztosan reméljük: még jobban, még lelkesebben, még eredményesebben. Mert eddig a mi kis lapunk, a »Vasárnap«-nak minden ügye — s különösen a sok aprólékossággal járó anyagiak: előfizetések, reklamációk, expedíció stb. — mind egy kézben volt a felelős szerkesztőében, a ki pedig több más dologról is oly nagy mértékben volt elfoglalva, hogy gyenge erejével több embernek is elégséges munkát, mindenben jól végezni képtelen vala. Azok pedig, kik lelkesen támogatták a munkát, s öleg az eddigi derék főmunkatárs, ezeken bajokot nem segíthetett, mert falusi állomása ezt lehetetlenné tette. Így a mindkettőjük részéről való túlfokozott munka daczára, a hiányok, a gyarlóságok, a keselmek magának a jó ügynek, a szent érdekeknek sok kárára. E mostani változás folytán megjavult a helyzet.

Az isteni gondviselés bölcsessége úgy intézte, hogy *Vajda* kollegánk a székelyudvarhelyi egyház lelkészévé lett, hol jóhirű és mégis olcsó nyomda áll rendelkezésre. S miután az ő szép tehetségét, egyházas buzgalmát és lelkesedését sikerült egészen a »Vasárnap«-hoz kötnünk: mi természetesebb, mint az, hogy ő, ki a lap szellemi munkájának eddig is oroslánrészét vitte, most a felelős-szerkesztőséget tényleg is átvéve, saját felügyelete alatt vezesse a »Vasárnap« ügyeit. Az áldozat, a mit most ő hoz lapunkért, valóban az egész egyház köszönetére, elismerésére méltó, melylyel — bizunk — nem is maradnak neki adósai.

S ha a lap szellemi érdekei követelték e változást, vele együtt járt a másik, hogy a lap nyomtatása is az ő vezetése alatt Székelyudvarhelyen történjék. E kérdést is szerencsésen megoldotta a *Becsek-czég* ajánlata, mely az egész adminisztrációt magára vállalta s a lapot az eddigi árért, az eddiginél még jobb papiroson fogja nyomtatni s küldeni pontosan előfizetőinknek.

A lap anyagi és szellemi vezetése kérdésének ily szerencsés megoldása után, reám az eddigi felelős szerkesztőre csak egy kötelesség maradt: mingen jóigyekezetemmel és munkámmal támogatni a lapot. Most a külső gondok alól felszabadulva, különösen *dolgozataimmal*. E kötelességem külső jele gyanánt marad nevem to-

67-1347

vábbra is a lap élén, — mint főszerkesztőé. Ha a jó Isten erőt s egészséget ad, az ebben elvállalt kötelességnek teljes erőmből igyekezem meg is felelni. S hiszem, ebben együtt járnak velem lapunknak eddigi érdemes többi munkatársai is.

Ime, láthatják kedves olvasóink, a változás mindenkép előnyös és biztató a jövőre nézve. Lapunk jobb, élénkebb, lelkesebb és nemesebb lesz mindig. Előre tör, halad.

Az új szárnylebbentéssel még magasabba emelkedünk. De *tartson vele lépést a támogatás is*. Ma egy család sem nélkülözhet egy ilyen lapot. Ezt éreznünk kell a vallásos megújulás korában, a felekezeti verseny, hogy ne mondjam, versengés idején. Eddigi barátainkat kérjük: tartsanak ki mellettünk! A közönyösöket kérjük: álljanak a jó ügy támogatói közzé! Lapunk oly olcsó, ne vonják meg tőle azt a négy korona évi előfizetési díjat! Áldását fogják látni. Különösen kérjük lelkész-társainkat: *ismertessék, terjesszék lapunkat*. Nem közönséges munkatársat nyertek benne hiveik között.

Hisszük, bizunk, hogy az 1903-ik év a »Vasárnap«-ra nézve egy jobb, szebb kor kezdete.

Mi pedig, kedves barátom, ki mától kezdve a lap felelős szerkesztője vagy, felcsereált munkakörrel ugyan e lap ügyei körül, de haladjunk ugyanazon egyetértéssel, ugyanazon lelkesedéssel

tövises, de szép munkánk útján. Megáldja az Isten munkánkat.

Az »Egyházi Értekezet« directoriuma addig is, míg a márcziusban tartandó Igazg. választmány s ennek útján a közgyűlés megerősítheti, a maga részéről örömmel adta hozzájárulását e változáshoz s kéri ügyünknek minden lelkes munkását, hogy a »Vasárnap« felkarolásában ne késsenek szolgálni az Értekezet nemes céljait.

Boldog új esztendőt! Isten áldja meg ez évet s a »Vasárnap« ez évi munkáját fokozott sikerrel.

(Kolozsvár)

Nagy Károly,
főszerkesztő.

Isten nevében.

Isten kegyelméből átléptük az új esztendő küszöbét. És ezzel a »Vasárnap« harmadik ízben kopogtat be régi ismerőseihez, jó barátaihoz, hogy boldog újesztendőt kívánjon és egy kis szállást kérjen. Ne ijedj meg kedves olvasóm az új vendégtől, ha talán valami változást látsz rajta, mert rajtad is eshetett változás az év folyamán. Ha egyéb nem, legalább esett annyi, hogy fejedén több van egy ősz hajszállal és egy lépéssel közelebb jutottál a sírhoz, ha lelked még fiatal is. Itt is csupán a külső formán, a szálláson esett változás. Más helyről kel fel, de belseje, lelke, szava,

TÁRCZA.

Templomban.

Gyönyörűséges énnekem
Az Ur hajléka mondhatatlanul.
Lelkem oly boldog-édesen
Száll benne, s — mégis: könnyem hullva hull.
Azért van ez, mert lelkem ott az Ur
Elébe száll föl rendesen,
És látja benne Atyját, — mig alul
Az árva test sir csendesén.

Ravasz László.

Haza jött.

— Rajz. —

Írta: G. Diószeghy Mór.

Erős Ádám vagyonos gazdaember volt. Maga szerezte a vagyonát vasszorgalommal, hulló verejtékkel. Vele volt az Isten, megáldotta szorgalmát, megszámlálta hulló verejtékét, megsegítette, ha lankadozott, szóval vele volt, míg idáig érkezett. De Erős Ádám, mikor idáig érkezett, mikor már

ő maga is úgy gondolta, hogy elég van a földi jóból, hát ő maga kezdte elhagyni az Istent, úgy gondolta talán, hogy most már csak elboldogul magára is. Gőgös és felfúvzkodott lett. Csak azokat nézte embernek, akiknek egyformán volt ő vele. A honnan ő idáig jutott, oda csak kevélységgel tudott lenézni, felfelé szeretett volna nyujtózni, előtte ismeretlen világba.

Ekkor mérte rá az Isten — akit ő kezdett elhagyogatni — az első csapást. Elvette hűséges élettársát, aki jobb keze volt neki, aki olyan szépen, hűségesen, gondosan takarította meg azt, amit ő munkájával összeszerezgetett.

Erős Ádám eltemette az ő hűséges társát a temetőbe, csináltatott neki szép fejfát, a sirt is bekerítettte, aztán megnyugodott és azt mondta: Jól van így!

Jól. A Mózes fiu már házasulandó ember, egyedüli gyermek, szép legény, értelmes is, kap leányt, amilyent akar. A nótáriusnak is van egy, szép kisasszony, városban nevelődött, megkapjuk. Erős Mózesre nagy vagyon néz. Ötven köblös föld, nagy porta és tenger lábas jószág. Így van. Megházasítom a Mózeset.

Vasárnapi templom után haza jött Erős Mózes, Ádám, az apja, nem járt már oda régen, leültek mindketten az asztal mellé és Erős Ádám hamarosan szóba kezdett:

irányelve egészen a régi. Marad, a mi volt: a keresztyén családok komoly, építő lapja, az Istenországának terjesztője, az egyházi életnek hű munkása.

Ne ijedj meg, mert az új vendég nem üres marokkal megy. Isten nevében lép be hozzád, és viszi mindazt, a mi nélkül te szükölködöl: az Isten országának gazdag kincseit, hogy lélekben téged is gazdaggá tegyen; viszen békességet, bűnbocsátó kegyelmet, hogy érezd az ő lelkének erejét; és viszen szeretetet, melynek melege kihűlt szivedből.

Meglásd, *hasznos vendége* lesz házadnak, mert ott áll melletted a munka terhében, biztat, ha csüggedsz; erősít, ha roskadozol, hogy Isten nevében bátran előre. *Jó barát lesz*, ki nem hagy el a veszedelemben, midőn ellenségeid: a könnyelműség, léhaság, a roszt czimborák és a bűn mérges kigyója megkönyékeznak. Ott áll melletted és bátran szemökbe kiáltja: Távozz tőlem sátán! Téged pedig int, hogy Isten nevében előre. Kövesd a Jézust, ki azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, a mi elveszett vala (Luk. XIX. 10.)

Isten nevében indul és így *igaz barátod* is lesz. Nem fog hizelegni, mint az emberek. Szemedbe mondja nyíltan az igazságot. Jogait azonban senkinek nem bántja, de viszont a magáét semmiért el nem hagyja. Meghal inkább, de az

- Árván maradtunk, fiam!
- Ugy maradtunk, édes apám.
- Így nem élhetünk. Asszony kell ide, aki gondunkat viselje. Meg kell házasodnod, fiam.
- Igen, édes apám, megházasodom.
- Magadhoz való asszonyt keresel.
- Magamhoz valót, édes apám.
- Én kinéztem már a nótárius leányát, nevelt, finom kisasszony. Ez való ilyen vagyionba.
- Én meg, édes apám, ki néztem a Botár Julist, itt lakik a szomszédunkba, becsületes gazda ember az apja, tisztességes, jó erkölcsű a leány, ez való én hozzám.
- Az a paraszt, az a koldus, az nem jön az Erős Ádám portájára, még holtom után se! Érted?
- Akkor más sem, édes apám.
- Vagy az, akit én akarok, vagy te is mehatsz.
- Hát akkor — elmegyek édes apám.

Erős Mózes ott hagyta az édes apai házat, elvette Botár Julist, akit ő hűséges, tiszta szerelemmel szeretett és kerestek maguknak egy kis tanyát, valahol a harmadik faluban. Erős Mózesnek erős volt a két karja is, meg az akarata is, éltek erős munkával, de tisztességesen és csendes megelégedésben.

Erős Ádám nem birt a haragjával. Megállj

igazságtól el nem tántorodik. S ha azt látja, hogy mások az Isten nevében a gyöngét elnyomják, a tehetetlent hálójukba kerítik, és a kinek sok juhái vannak, mégis elkívánja a szegény ember bárányát (Sám. II. 1—4.) Miként, a próféta, Nátán, bátran szemébe kiáltja a hatalmasnak: Te vagy az az ember!

Nem fél a hamis profétáktól, kik báránybőrbe öltözve belopóznak a családok szentélyébe, feldülnék annak boldogságát, elrabolják a lélek nyugalma. Bátran szemökbe kiáltja: jaj nektek fariseusok, mert a szegény özvegyeknek házokat megemésztitek hosszú könyörgésnek színe alatt, annak okáért súlyosabb lesz a ti büntetéseitek (Mát. XXIII. 14.)

Aztán, hogy lássad, hogy a vallás, a Krisztus evangéliuma milyen erő, mekkora hatalom, bemutatja neked az apostoloknak, a vértanúknak, a reformátoroknak képeit, kik hitért, szabadságért, hazáért meghalni is készek valának. Isten nevében kövesd a dicső őseket. Légy hű mind halálig.

Sok fájó, vérző sebe és még több eligazítani való dolga van anyaszentegyházadnak. Vendéged, a »Vasárnap« nyíltan rámutat a sebekre és viszi a gyógyító balsamot. Tanácsokat ad a teendőkre, de egyben megkérdéztéged is, hogy miként lehet közös akarattal legjobban építeni az

te, kutya fajzat! Ha te így akartad, hát legyen így. Meghaltál. Nekem meg. Punktum.

Aztán sűrűn látogatott bé a városba. Addig járogatott, míg talált ott magának egy uriféle dámát. Van ott olyan elég, nem tudni kicsodák, micsodák. Egy ilyen uriféle dámát talált magának Erős Ádám és elvette hites feleségül. Haza hozta a portájára, de elébb neki möringolta a fele vagyont. Megvette a szép madarat jó pénzért.

Ettől kezdve ur lett Erős Ádám, uri ruhás emberek rajostól odakaptak a házához, afféle semmittévők, akik szeretnek enni, inni — ha van hol. Nekik maguknak nem igen van. Heje-huja tanyája lett az Erős Ádám portája, mert hát Erős Ádám ur lett. Urat csinált belőle a felesége.

Vitték esztendőről-esztendőre a hirt falubéli emberek Erős Mózesnek az ő csendes kis tanyájára, hogy az édes apja veszni indul. A tenger lábas jóság már elment, a fele vagyont az asszonyé. A másik felin maholnap megütik a dobot. Ne hagyja, mert nem fog maradni az apjáról egy járomszeg se.

Erős Mózes mindig csak azt mondta erre a beszédre:

— Ha elherdálja, a magáét herdálja. Én megélek a magaméból.

... Hullott a falevél. Ősz volt. Beszorult a munkásember a házba. Erős Mózes is bent üldögélt. A felesége a tűzhely körül forgolódott a vacsorával, ő meg a két csemetéjével játszadozott.

istenországát, erősíteni e földön az ő anyaszent-egyházát.

Buzdit a munkára. Kér a jónak követésére. Lelkesít a küzdelemben. Vigasztal a szenvedésekben.

Isten nevében, e kis ujság hirnöke lesz egy új életnek, melynek napja, az evangéliumi szabadság győzedelmével fog felsűtni a magyar nemzetre. Kelj föl én magyar nemzetem. Kelj föl síri álmodból, mert eljött a te világosságod (Esai LX. 1.) Vetkőzd le régi bűncidet, melyek oly sok nyomoruságot kóstitáltak veled. Ne imádj többé idegen Isteneket (II. Móz. XX. 3.) Fordulj az igaz Istenhez, a ki lélek és igazság (Ján. IV. 24.) Rázd le magadról az igát, mely lelkiismereted szabadságát, gondolatod szárnyait fogva tartja. A mig ezt meg nem cselekszed, addig nem lesz boldogság a te házádban, békesség a te hazádban. Fogadd be e kis ujságot, mert ez hatalmas segítő társad lesz az ujjászületés nagy munkájában.

Ezzel, Isten nevében, kezeinket a munkára vetve, a »Vasárnap« felelős szerkesztését átvesszük.

Vajda Ferencz.

Biztatás.

Ne féljete ti drága, szép erények!

Hogy mint egyebek, csak úgy elenyésztek;

S koszoru nélkül megdicsőítetlen

Hamvadnátok ti szomoruan, feledten:

Kettő van. A fiúcska már betűzget az abc-ből, a leányka még csak most gagyog. Alkonyra hajlik az idő, amikor benyit a szobába valaki. Megroskadt, viseltes ember, keserű hangon szól:

— Egy koldus ember vagyok. Itt kezdtem meg a kéregetést, aztán — megyek tovább.

Erős Mózes oda nézett, meg a felesége is. Aztán oda mentek a megroskadt, kopott ember mellé. Az asszony letörölt egy széket a kötőjével, oda tette az asztal före, az ember megfogta az öregnek a kezét és leültette, mondani csak annyit mondott:

— Itthon van, édes apám.

Aztán oda szólt a két csemetének: jertek ide kis jószágaim, tudjátok, akiről én annyit beszéltem, a ti öreg születek, akiről azt mondtam, hogy oda van messzire, messzire, no lássátok most — hála Istennek — haza jött. Jertek csókoljátok meg a kezét.

A két kis csemete becsülettudásra volt nevelve, oda mentek az öreg emberhez, az egyik megfogta az egyik kezét, a másik a másik kezét, és megcsókolták. Az öreg embernek még mélyebben lecsüggedt a feje, a szemeiből sűrűn hullottak a könnyek és a két kis bogárka tágra nyitott szemeiből azt lehetett kiolvasni:

— Ugyan minek sir az öreg nagyapó, mi-kor nem bántja senki. Jó, hogy hazajött, majd mond nekünk mesét.

Van, ki följegyzí a nemest, a szépet;
Borítsa bár homályba itt az élet.

Csak járjatok hát szerte lankadatlan,
Nincsen hiány itt könnyben, fájdalomban . . .
Aggály ne bántson, kétség le ne verjen
Hogy tán csalódni fogtok a sikerben:
Minden letörött könny egy-egy diadal,
S Isten előtt nem ér föl semmi azzal . . .

Legyetek szellők, szállván balzsamosan
Oda, hol a leggyötrőbb fájdalom van;
Szép csillagok, kik éjszakán ragyognak
Rögös utjára szegény vándoroknak . . .
Sugár és harmat a beteg virágon,
Ott legyetek ti bárhol bármi tájjon . . .

S legyetek irtó-fergeteg a hol kell,
Hol rút bűnökben megrögzött a kebel.
Mert bűn az oka minden szenvedésnek,
Mik a világon annyi szívet érnek . . .
Csak a bűn romján kelhet fel az a nap,
Melyen ti vesztetek egyedül jutalmat.

S ha a nap mégis el nem jönne soha,
S így a jutalom földön elmaradna:
Van jobb világ, mely kárpótól keservet,
Ott készen vár a koszoru titeket . . .
S az el nem hervad, meg se halaványul,
Ne féljete ti soha elmúlástul! •

Dénes József.

Isten Igéje.

Élet a Krisztusban.

Élek pedig többé nem én, hanem
él én bennem a Krisztus. (Gal. II. 20)

Földi életünk vándor útján ismét egy forduló ponthoz értünk. Az új esztendő a mi életünknek forduló pontja. Mi megszámláljuk a gyorsan tova tűnő éveket, Isten előtt pedig ezer esztendő annyi, mint egy szempillantás. Nekünk minden vágyunk, minden törekvésünk az, hogy minél hosszabbra nyújtsuk ezt a földi életet és annak napjait minél boldogabbá tegyük. Számításaink azonban igen sokszor hajótörést szenvednek. Legbuzgóbb törekvéseinket, legédesebb vágyainkat egészen észrevétlenül húzza keresztül egy láthatatlan kéz. Milyen fájdalmasan érint ilyenkor a csalódás, melyre nem is gondoltunk. Várat építünk magunknak hírből, dicsőségéből, földi kincsekből. Erősnek érezzük benne magunkat; boldognak látjuk az életet: ime, a szerencse csillaga alig fordult másfelé, már vesztett reményeink omladékain hullatunk bús könnyeket.

Hány ember lépte át az ujesztendő küszöbét, kinek szíve vérzett a fájdalomtól, ki reménytelenül, bánatosan néz a jövőbe, mert a mult, melyet hátra hagyott, minden számítását, minden boldogságát sirjába temette. Hányan merültek el a szenvedéseknek, a bűnöknek árjában, kik tiszta lélekkel köszöntötték az esztendő hajnalhasadását. Sokan, ha könnyelműen nem is dobják el maguktól az életet: megátkozzák még a napot is a

melyen születtek. Miért? Mert csupán saját véges emberi bölcsességük után indultak és csupán saját gyenge erejükre támaszkodtak. A ki pedig akarja az ő életét megtartani, elveszti azt. *Krisztus nélkül az életet megtartani nem lehet.* Körünknek pedig éppen az a gyengesége, hogy Krisztus nélkül, isteni segedelem nélkül akar megélni, azért nem gondol sem a vallásra, sem az egyházra.

Már pedig a földi élet csak egy szép, hivatása csak egy tölthető be, ha Krisztussal együtt élünk. Krisztussal együtt élve, egészen más a jelen és más a jövő. Ő benne, ő általa egy új

s így igazi boldogság forrása. Megelégedés a szegénységben, öröm a szenvedésekben és élet a halálban. Tagadni nem lehet, hogy ez az élet lemondással, önmegtágadással jár. De, amiről itt lemondunk, a mit itt magunktól megtágadunk: mindazt megnyerjük Istentől. A ki tehát az új esztendő Krisztussal kezdi meg, vele együtt él, az biztos számíthat arra, hogy reá nézve boldog lesz a földi élet.

Hazai krónika.

Új évi üdvözlések. Régi szokása a politikai pártoknak, hogy új esztendő napján, a párt tagjai szerencsekivánatukat fejezzék ki a pártvezéreknek. A vezérek ilyenkor »nyilatkozni szoktak« a helyzetről. A szabadelvűpártban *Hódossy Imrét* kérték fel, hogy üdvözzölje *Szell Kálmán* miniszterelnököt. Hogy mit fog a miniszterelnök mondani, arra alig volt kíváncsibb az ország, mint most. Az érdeklődést a napirenden lévő kiegyezési kérdés idézte elő. A miniszterelnök válaszáról jövő számunkban hozunk tudósítást.

Az új év a függetlenségi pártban. Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt az újév napján testületileg tisztelgett a párt elnökénél, *Kossuth Ferencznél*. A párt tagjai e napon délelőtt 10 órakor gyülekeztek az országos pártkör helyiségeiben, ahonnan 11 órakor mentek *Kossuth Ferencz* pártelnök lakására. Az üdvözlő beszédet a párt nevében, megállapodás szerint *Krasznay Ferencz* képviselő tartotta.

Elmarad a kiegyezés. *Szell Kálmán* miniszterelnök és *Lukács László* pénzügyminiszter a karácsony utáni napokat állandóan Bécsben töltötték. Beavatott lapok úgy írják, hogy mindkét miniszterelnök erősen tartja magát és egyik se akar engedni. Emiatt elmarad a kiegyezés. Pedig *Körber* ur is, *Szell* ur is szeretett volna, újévi ajándéku, jó kiegyezéssel kedveskedni az országnak. De, hát éppen itt a bökkenő. A kiegyezés csak egyik fél részére lehet előnyös, a másik félnek a kurtát kell húzni. Tartunk tőle, hogy mi fogjuk a kurtát húzni. Addig jár a korszak a kútra mig eltörik, addig járnak a magyar miniszterek is Bécsbe, mig megkötnék egy rossz kiegyezést. Már annál csakugyan jobb lenne az önálló vámterület.

Megdrágult a vasúti jegy. Új év első napjától kezdve, a kereskedelmi miniszter új vasúti díjszabást léptetett életbe és az eddigi *Baross-féle* 14 zónát még két új zónával teldotta meg. Az új díjszabás a jegyek árát is megdrágította. Ez a drágaság azonban csak azok részére szól, a kik legközelebb és a kik legtávolabb akarnak utazni. A közbeeső távolságokra a régi árban lehet utazni. Jó lesz tehát, ha utasaink valamivel több pénzt tesznek a zsebbe.

Kovách Lőrincz.

életnek kezdete nyílik meg számunkra. És milyen ez az új élet? Miben áll annak tartalma, becse? Ez az élet: *szakítás a világtól és föltétlen ragaszkodás Istenhez.* Elismerése annak, hogy egy a természeti, mint az erkölcsi világrend isten bölcs gondviselése alatt áll. Isten nemcsak a természet változásait forgatja, hanem a mi életünk fonalát is kezében tartja. Szigorú igazságosságánál fogva büntet, ha törvényeitől eltértünk; jutalmaz, ha azokat betöltöttük. De irgalmas Atya is, ki a Jézus érdeméért, bűneinket megbocsátja, kegyelmét ingyen adja. Élet a Krisztusban tehát nem egyéb, mint rendületlen hit Isten jóságában, Isten végtelen szeretetében. *Élni a Krisztusban tehát annyit tesz, mint követni Krisztust,* a ki példát adott nekünk, hogy miképpen lehet Isten akaratát betölteni; miképpen lehet minden felebarátunkkal jót cselekedni, s még ellenségeinket is szeretni.

A Krisztusban való élet szakítás a bűnrel,

Egyházi élet.

Papi jubileum. Kézdivásárhelyi ref. egyházunk öreg lelkésze, *Székely János*, múlt évi decz. 28-án ülte meg papságának 50 éves jubileumát. Ezen alkalomból az egyházközség igen szép és sikerült ünnepélyt rendezett az ősz lelkipásztor tiszteletére. Ötven esztendő az Istenországának szolgálatában, bizony szép idő, mely elismerést érdemel. Kívánjuk Istentől, hogy élvezze még sokáig munkájának gyümölcsét.

Kegyes adományok. A székelyudvarhelyi ref. egyházközség az elmúlt karácsoni ünnepeken két igen szép adományban részesült. Az egyik egy ezüst keresztelő kanna, belül aranyozva, s másik egy diszes urasztali terítő. A keresztelő kelyhen ezen felírás áll: »Dr. Kassay Albert és neje Kassay Borbála a székelyudvarhelyi ref. egyházközségnek 1902. évben«. Ezen egyházközségnek eddig nem volt keresztelő kelyhe. Kegyes adományozók tehát »egyházuk iránti szeretetüknek és tántoríthatlan ragaszkodásuknak« alig adhatták volna szebb jelét, mint ezen kehelyben. A diszes, selyem terítő finom — pointlace — csipkével van körítve, és arany szálakkal rávarrva: »Legyen meg a te akaratom Math. VI. 10.« Ajándékozója nem akarta magát megnevezni. Legyen meg az ő akarata is. Mi azonban készséggel és örömmel hozzuk az ismeretlen vallásos nőnek e szép adományát nyilvánosságra, követendő példaként minden egyházban. Fogadják a kegyes adakozók, e helyen is az egyházközség hálás köszönetét.

Kegyesség útja.

Jótekonyság.

Wesley János, a methodisták felekezetének alapítója, ki 1703-tól 1791-ig élt, kiváló prédikátor hírében állott. Gyülekezeteit többször látogatta meg, s ilyenkor prédikált is a hívőknek. Egy alkalommal hallgatói közé vetődött egy zsigori, fősvény ember, ki nagy érdeklődéssel figyelte a prédikátor beszédét. Wesley épen a vagyonszerzésről, takarékoságról és adakozásról beszélt. A fősvénynek rendkívül tetszett, midőn a prédikátor azt fejtegette: »szerez, a mennyit csak tudsz«, s úgy vélekedett szomszédja előtt: »Nagyon helyes! Ilyet még ugysem hallottam! Ugy látszik, a prédikátor tanult ember s ismeri az életet.« Még nagyobb volt a zsigori öröme, midőn azt hallotta hirdetni: »*takarékosodj*, a mennyire csak lehetséges«. Most már elragadtatásában mindegyre

csak azt hajtogatá: »Nagyszerű, pompás! Hiszen én egész életemben egyebet sem tettem ennél!« De a mikor a szónok beszéde végén adakozásra hívta fel a hiveket s arról beszélt: »*adakozz*, a mennyire csak lehetséges«, a zsigori így sóhajtott fel: »Oh be kár, hogy ezzel most mindent elront«. — Igen sokan vannak közöttünk olyanok, kik a zsigori ember módjára az adakozást nem tartják kötelességüknek s megfélekednek szűkölködő embertársaik gyámolításáról, megfélekednek a szegényekről, éhezőkéről, szomjuhozókról, ruhátlanokról s csak egyikének is a gondját magukra venni nem akarják. Oh, valóban az ilyen környezetelen szívűek az igazán sajnálatraméltók. »*A jó kedvű adakozót szereti az Isten*« (II. kor. IX. 7.)

Drága biblia.

Morgan P. J. amerikai többszörös milliomos, közelebbről egy olyan bibliát vásárolt, melynek árát 45 ezer dollárban (1 dollár 4 kor. 10. fillér) állapították meg. E biblia nagy értékét régisége (8-ik századból való) és az adta meg, hogy bekötési táblája a legnemesebb drágakövekkel volt kirakva. Morgan ur e szerint egy értékes könyvvel gazdagabb lett. Kérdés azonban, valyon az ő drága bibliája valójában becsesebb-e annál az egyszerű bibliánál, mit pár fillérért bárki megszerezhet magának? Hiszen a biblia igazi értéke nem a külső díszben, hanem annak belső tartalmában áll. A tartalomban rejlő örök eszmék, isteni bölcsességek és igazságok a becsesek. Ezeknek olvasása s naponkénti tanulmányozása igazi lelki gyönyörűséget szerez, megvigasztal, fölemel s közelebb visz Istenhez. Az Isten igéjével való foglalkozás s az ő szent törvényeinek a követése becsesebb és drágább mindennél. Gyönyörködünk hát az Urnak beszédében és örizzük meg az ő parancsolatait. Az igazi bölcs a bibliából meríti a kincseit. (Olvasd a 119. zsoltárt.) *F. Á.*

Mai képünkhöz.

A daliás időknek egy minta férfiát mutatja be képünk komáromi *Kovács Lőrincz* személyében. Hosszu életet élt. 1816 július 21-én született és 1901 április 28-án hunyt el.

Életét a hazafias, kulturális és humánus cselekedeteknek szentelte. Szabadságharcunkban igen nagy szerepet vitt és nevéhez szép emlékek fűződnek. Ma, amikor arczképét bemutatjuk, megemlítjük, hogy az elhunyt férfi minden vagyonát hazafias és közczélokra hagyta. Az igazaknak emlékezete áldott!

Felhívás előfizetésre.

Főszerkesztőnknek a lap élén elmondott szavai után, kevés mondani valónk van. A »Vasárnap« ugyszólva egyetlen hiterősítő lapja erdélyi ref. egyházkerületünknek. Fenmaradása életkérdés anyaszentegyházunkra. A sajtó akkora hatalom lett, hogy azzal le kell számolnunk. Az egyház építés, a hiterősítés nagy munkájában mi sem nélkülözhetjük az egyházi sajtót. Szükség van egy hirnökre, amely az evangelium örök igazságait elvigye azokhoz is, kik közvetlenül nem részesülhetnek azokban. Szükség van egy láncszemre, mely ref. egyházunk minden egyes tagját szorosán oda kapcsolja az egyház testéhez. A »Vasárnap« tehát nem nyereszkesedési vállalat, hanem egy hiányt pótló, szükséges ujság, melynek élete, fenmaradása egyházunk első rangu érdeke. Nem volna szabad tehát hiányoznia egyetlen pap-társunk és egyetlen presbiter atyánkfia asztaláról se, akik elsősorban vannak hivatva örködni anyaszentegyházunk élete fölött. De, sőt ott kellene lenni minden keresztyén család asztalán, mert az Istenországa csak úgy nyerne diadalt e földön.

»Megnehezedett az időjárás felettünk«. Ragadjunk meg minden jó és üdvös eszközt, hogy a nehéz időkben helyünkön megállhassunk. A »Vasárnap« élete eddig csak küzködés volt a létel és nem léttel. Ebben az esztendőben még megpróbáljuk, hogy meg tudunk-e élni saját erőnkből vagy nem. Ez mutatja meg, hogy van-e szükség a »Vasárnap«-ra vagy nincs?

Eddigi előfizetőinket szívesen kérjük, hogy tartsanak velünk az új esztendőben is, ujjtsák meg előfizetéseiket. Paptársainkat, tanítóinkat, gondnokainkat és egyházunk minden hű tagját pedig arra kérjük, hogy maguk mellett szerezzenek még legalább egy-egy előfizetőt, mert csak úgy tudjuk a lapot fentartani.

Előfizetési ára:

Egész évre 4 korona,

Félévre 2 korona.

Negyedévre 1 korona.

Az előfizetési pénzek Becsek D. Fia könyvnyomdájába Székelyudvarhelyt Árpád-utca 401. szám alá küldendők.

A »Vasárnap« ezen számát még minden régi előfizetőnknek megküldjük, azoknak is, akik nem fizettek elő. Kérjük szíveskedjenek előfizetéseiket megujítani, hogy a nyomtatandó példányok száma felől, idejekorán tájékozva lehessünk.

Isten áldása legyen a jó munkán!

A szerkesztőség.

Vegyes hírek.

Új esztendő. A »Vasárnap« kedves olvasóinak boldog új esztendőt kívánunk. Legyen az 1903-ik esztendő egyházunkra, hazánkra a testi és lelki áldásoknak gazdag esztendeje.

Tájékoztató. Mint olvasóink láthatják, a »Vasárnap« ezután Székelyudvarhelyen jelenik meg. Az átköltözés reánk nézve is, nem kis akadálylyal és nehézséggel járt. E miatt nem jelenhetett meg lapunk első száma olyan pontosan, a mint szeretttük volna. Kérjük olvasóinkat, hogy e késedelemért legyenek irántunk elnézők. Ha pedig az új helyről a »Vasárnap« egy, vagy más okok miatt, nem jutna pontosan előfizetőink kezébe, kérjük, szíveskedjenek először a helyi postán utánna tudakozódni, hogy oda megérkezett-e, s azután a kimaradt számot megreklamálni. Mi azon leszünk, hogy a lap pontosan járjon. A változás miatt, a múlt évi tartalomjegyzéket sem adhattuk még. Egyik legközelebbi számunk hozni fogja. Szolgáljon e pár sor előfizetőinknek tájékozásul.

Hazafias rendőrkapitány. A tordai oláh iparosok nemrégiben oláh színelőadást akartak rendezni. Eziránt be is adták kérvényüket a városi rendőrkapitányhoz, ki azonban azt visszautasította azzal, hogy magyar hatósághoz csak magyar beadvánnyal lehet fordulni, ugyszintén a beadvány mellékletei is csak magyar szövegűek lehetnek, minek folytán odautasította az oláh iparosok mulatságának rendezőit, hogy a kérvényhez mellékeltsék román nyelvű szindarabot hiteles magyar fordításban nyujtsák be. Amíg ezt meg nem teszik, nem hajlandó az előadásra engedélyt adni. Ez minden nemzetiségi vidéken fekvő magyar hatóság részére követendő példa!

A megugrott szent leány. Három héttel ezelőtt Franciaországban hire járt, hogy egy montagnai leány előtt minden nap megjelen a Madonna. Az egész világ, urak és parasztok, odacsődült a fiatal leányhoz, ki mindenkit kegyesen fogadott és egy öreg tölgyfához vezetve, holmi arcfintorítások közepette »jósolt«. A leánynak sokan hittek, dúsán megajándékozták és a szent tölgyre gazdag ajándékokat raktak áldozatul a Madonnának. Tegnapelőtt azonban fordulat állott bé a Madonna megjelenése ügyében. A szent leány ugyanis kedvesével Olaszországba szökött. A becsapott hívők most halálra keresik a szédelő leányt.

Halál a templomban. A hajdunánási református templomban megrendítő dráma történt. Oláh Sándor szücsmester fölött tartott a pap gyászbeszédet. Ott volt a gyülekezetben az özvegy is, negyvenhét esztendőes erős, egészséges asszony. Miközben a pap beszélt, az özvegy hirtelen a szívéhez kapott és összerogyott. Nyomban meghalt.

Kuruzslás. A szegény falusi nép nem látja szívesen az orvost. Nem csupán a betegség miatt, hanem mert pénzbe is kerül. S pedig sok pénzbe

A pénz pedig nagyon híjával van a szegény falusi népnél. Nem nagyon telik orvosra, patikára. Ha már valami nyavalya látogatja meg a paraszt embert, szívesebben fordul segítségért a javasaszonyhoz. Olcsóbb és mindjárt orvosságot is ad. Sokszor azonban az orvosság halálhozó mérég, ebből azonban kevés okulás fakad az egyszerű emberek részére. A napokban is egy asszony járt benn a szegedi rendőrkapitánynál. Az illető Mándoky Ferenczné szül. Huszka Etel alsótanyai asszony, panaszt emelt egy kuruzsló ellen, a kihez orvosságért fordult és attól még betegebb lett. A vizsgálatot megindították, az asszony pedig hazament. Alig ért azonban lakására, oly rosszul lett, hogy pár óra múltán meg is halt. A törvényszéki orvosi vizsgálat a napokban szállt ki a helyszínére. Sokan okulhatnak ebből mások is.

Harcz a farkasokkal. A biharmegyei Szod községben az elmúlt napokban valóságos vérengzést vitt véghez egy éhes farkascorda. A község egyik, Lunka nevű éjjeli őre, tizenegy óra tájban ebvontáshoz hasonló hangokat hallott. A hangok irányában elindulva, a sötétben egy csapat farkas támadta meg. Segélykiáltására előfutott a másik éjjeli őr, Pap Lázár, de mikor a farkasokat megpillantotta, egy udvarba menekült. Az éhes vadak erre a nyitott udvarokba rohantak, és sok gazdasági állatot pusztítottak el. Vladár János juhásznak mintegy ötven birkáját tépték szét. Pap Lázár kiáltásaira csakhamar talpon volt az egész község, s puskával, dorongokkal fölgyeverkezve, üldözőbe vették az ordasokat. A fenevadak menekülés közben még egy emberéletet is oltottak ki. A falu végén lakott Ricsán Lázár gazda, a ki a lövöldözések zajára az utcára sietett. Eppen akkor rohantak arra az üzöbe vett farkasok. Az egyik ordas megrohanta Ricsánt, lerántotta a földre és keresztülharapta a torkát. Mikor az üldözők odaérték, Ricsán nagy vértócsában halva feküdt a földön.

Rózsa Sándor a vallató bíró előtt. Az aradi ügyészség pinczejében nagy tisztogatást rendeztetett a napokban dr. Meszlényi Antal királyi ügyész. A poros iratok között a legtöbb helyet foglalta el a Ráday-korszak bűnkrónikájának hatalmas iratcsomója, amelyhez hasonló arányu alig fordult elő az európai igazságszolgáltatás újabb történetében. Kétségtelenül legérdekesebb ezek között az a jegyzőkönyv, amelyet Laucsik Mátyás, a híres vallató bíró vett föl Rózsa Sándor vallomásától. Egyik ismeretlen részét ennek a jegyzőkönyvnek most hozzák nyilvánosságra az aradi lapok, s azokból vesszük át az alábbi részletet, amely a híres haramiára rendkívül jellemző.

Lucsik amiatt faggatta Rózsa Sándort, hogy miért fosztott ki egy egész vonatot, melyen sok ártatlan és szegény ember utazott, kiket alig száz forintért ölt meg.

Rózsa Sándor erre azt felelte Lucsiknak a jegyzőkönyv tanúsága szerint:

— Száz forintért az Istent is megölöm!
Ennél vakmerőbb és megátalkodottabb mondanása semmiféle banditának nem volt még.

A „*Vasárnapi Ujság*“ december 28-iki száma 30 képpel és színnyomatu díszes képmelléklettel jelent meg. *Mikszáth* Kálmán a *Vasárnapi Ujság* főmunkatársa befejezte e számban »A sipsiricza« című egy kötetre terjedő nagyobb elbeszélését s emellett be van fejezve *Mark Twain* »A hazugság« című új elbeszélése ie. A szám további tartalma: Az új hadügyminiszter (Pitreich Henrik altábornagy arcképevel). — »Krisztus megkeresztelése« *Markó* Károly festménye (színes képmelléklet). — »Kisfaludy Sándor egy ismeretlen levele« *Takáts* Sándortól. — »Venezuela« (képpel) *Cholnoky* Jenőtől. — »A villamos a hóban« (Goró Lajos rajzával). — »Eljegyzés a pozsonyi főhercegi udvarnál« (képpel). — »Kerékgyártó Árpád« (arcképpel). — »Jókay Károly« (arcképpel). — »Párisi képek a nagy forradalom idejéből« (képekkel egykoru festmények után). — »Sűrűsített táplálékok« (képekkel). — »Divatlevél« (képekkel). — »Családi viszály a szász uralkodó házban« (a szász trónörökösne arcképevel). — Irodalom és művészet. Közintézetek és egyletek, Sakkjáték. Képtalány. Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A »*Vasárnapi Ujság*« előfizetési ára negyedévre négy korona, a »*Polikai Ujdonságok*«-kal és a »*Világkrónika*«-val együtt 6 kor. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Egyetem-utca 4. szám.) Ugyanítt megrendelhető a »*Képes Néplap*« legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

A „Vasárnap“ szeretet munkája.

Lapunk terjesztése. *Nagy* Károly theol. tanár 6 koronát küldött a »*Vasárnap*« terjesztésére. Midőn a kegyes adományt köszönettel nyugtázzuk, tudomására hozzuk olvasóinknak, hogy a »*Vasárnap*« szeretet munkája« cím alatt egy állandó rovatot nyitunk, melyben a különféle czélokra történendő gyűjtéseket, a szeretet fillereit hozzuk nyilvánosságra. Anyaszentegyházunknak — hála Istennek — sok áldozatkész buzgó tagja van, akik nemes czélokra készséggel adakoznak. Mi megnyitjuk az alkalmat koronként, hol egyes egyházaknak, hol iskoláknak, hol magános szegény hitsorsosaink részére szeretet fillereket gyűjtünk.

Most egyelőre legégetőbb kérdés lapunknak a fenmaradása. Kik ennek ügyét szívökön viselik, kérjük szíveskedjenek a legcsekélyebb összeggel is a »*Vasárnap*« terjesztéséhez hozzájárulni. Főszerkesztőnk hat koronáját, a magunk részéről még megtoldjuk két koronával és a *Vasárnapot* két példányban a dobói leányegyház számára fogjuk megküldeni.

A szerkesztő postája.

Lapunk munkatársait szívesen kérjük, hogy dolgozataikkal keressenek fel az új szálláson is. — B. u. é. k.